

חטב אלסעידיה וגעל עלא יצחק בנו ואכד פי ידו אלא אלנאר ואלא אלסכיניה ומציו תנינהון גמיעא: 7. ויאמר - וקאל יצחק אלא אברהים אבו וקאל אבי וקאל הוודאני בני וקאל הוודא אלנאר ואלחטב ואוין אלכרוף לסעידיה: 8. ויאמר - וקאל אברהים אלרב ירווי לו אלכרוף לסעידיה בני ומציו תנינהון גמיעא: 9. ויבאו - ואיגו אלא אלמכאן אלדי קאל לו אלרב ובנא תם אברהים אלא אלמדבח וצאף אלא אלחטב וכתף אלא יצחק בנו וגעל אלו עלא אלמדבח מן פוק אלחטב: 10. וישלח - ומאד אברהים אלא ידו ואכד אלא אלסכיניה לידבח אלא בנו: 11. ויקרא - ונדא אליה מלאך אלה מן אלסמא וקאל אברהים אברהים וקאל הוודאני: 12. ויאמר - וקאל לא תמיד ידך אלא אלגולאם ולא תצנע לו שאי אין הלאן עריפית אין כאיף אלרב אנתא ולם מנעת אלא בנך אלא וחידך מיני: 13. וישא - ורפע אברהים אלא עיונו ונצרו והוודא כיביש ורא משרבך פי סגר פי קרונו ומיצי אברהים ואכד אלא אלכיביש וסעדו ליסעידיה עוויץ בנו: 14. ויקרא - (ונדא) וסמא אברהים איסים דאליך אלמכאן אלה יתגלא אלדי ינקאל אליום פי גבל אלה יתגלא: 15. ויקרא - ונדא מלאך אלה אלא אברהים תאני מרא מן אלסמא: 16. ויאמר - וקאל פי קולי חלפת קול מן קידאם אלה אין גיזא אלדי צניעית אלא אלכלאם הדא ולם מנעת אלא בנך אלא וחידאך: 17. פי - אין תבורוך אברכך ותכתיר אכתיר אלא נסלך כי כוואכיב אלסמא וכי רמל אלדי עלא חפית אלבחר ויוורת נסלך אלא קורא עדווינו: 18. והתברכו - ויתברכו פי נסלך גמיע שיעוב אלארץ גיזא אלדי סמיעית פי צוטי: 19. וישב - וריגיע אברהים אלא גולמאנו וקמו ומציו גמיעא אלא ביר סאביע וגלס אברהים פי ביר סאביע:

25. והוכח - ושרע אברהים אלא אבימלך עלא סבאב ביר אלמא אלדי בלצו עביד אבימלך: 26. ויאמר - וקאל אבימלך לם עריפית מינו ציניע אלא אלכלאם הדא ואיצא אנתא לם כברת לי ואיצא אנא לם סמיעית ליליס אליום: 27. ויקח - ואכד אברהים גנאם ובקר ועטא לאבימלך וקטעו תנינתהון אחד: 28. ויצב - ונצב אברהים אלא סבע כוורף גנאם לווחדהון: 29. ויאמר - וקאל אבימלך אלא אברהים איש הינין סבע כוורף הדולי אלדי נצבת לווחדון: 30. ויאמר - וקאל אין אלא סבע כוורף תאכוד מן ידי פי סבאב תכון לי (ליגומעה) לישהאדה אין חפרת אלא אלביר האדי: 31. על - עלא דאליך סמא לדאליך אלמכאן ביר סאביע אין תם חלפו תנינתהון: 32. ויכרתו - וקטעו אחד פי ביר סאביע וקם אבימלך ופיכל ראייס עסכרו וריגעו אלא ארץ פלשתים: 33. ויטע - ונצב (ואסליה) סגר פי ביר סאביע וצלא תם פי איסים אלה טאייק דהר: 34. ויגר - וסכן אברהים פי ארץ פלשתים אייאם כתירין:

כב

1. ויהי - וכאן בעד אלכאלם הדולי ואלרב גרב אלא אברהים וקאל אליה אברהים וקאל הוודאני: 2. ויאמר - וקאל כוד הלאן אלא בנך אלא וחידך אלדי חאבית אלא יצחק ומצי לך אלא ארץ אלכדמיה וסעידו תם ליסעידיה עלא ואחיד מן אלאגבל אלדי אקול אליך: 3. וישכם - ובכר אברהים פיל ציביח וסרג אלא חמארו ואכד אלא תנין גולמאנו מעו ואלא יצחק בנו ושקף חטב צעידיה וקם ומיצי אלא אלמכאן אלדי קאל לו אלרב: 4. ביום - פי יום אלתאלית ורפע אברהים אלא עיונו ונצרו אלא אלמכאן מן בעיד: 5. ויאמר - וקאל אברהים אלא גולמאנו גליסו ליכון הינא מע ליחמאר ואנא ואלגולאם נמצי חיתא כידא ונסגוד ונרגאע אליכון: 6. ויקח - ואכד אברהים אלא

שם עבודת הקטורת שיש בה מור נרד ושאר בשמים. 3. ויבקע - ב: ופצאך - נרדפים. 13. אחר - אחרי. ב: כעד דאליך - אחר כך, כתרנום רס"ג, וכמו רש"י: אחרי שאמר לו המלאך אל תשלח. 14. יראה - יתגלה, כרס"ג. ב: ינצור - יראה. יראה - יתגלה. שניהם כרס"ג. 16. בי - בדברי. נאם ה' - דבר מלפני ה'. 17. שער איביו - ערי אויביו.

25. והוכח - והתדיין, כרש"י: נתוכח עמו על כך. ב: והוכיח, כת"א (ואוכח). 28. ויצב - ב: וזקאף - והעמיד. כבשת - ב: נענת, וכן בפסוקים 29, 30. 33. ויקרא - והתפלל, כת"א.

כב

2. ארץ המריה - ארץ העבודה, הפולחן, כת"א (ארע פולחנא), וכן תרגם רס"ג: ארץ אלעבאדה. רש"י, שפירש אחרת, העיר: אונקלוס תרגמו על